

Εὐχὴ πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν

Ἰσοῦ Χειρὸν, κατασκευτικὴν
καὶ ὡραία.

Ἐξομολογούμαι σοι Δέσποτα
Κύριε Ἰσοῦ Χειρὲ ποιητὰ ἄρα-
νοῦ καὶ γῆς, δὲ ἀπλαγχνε καὶ μα-
κρόθυμε φιλάνθρωπε, ὑπεράγα-
θε παντελεῆμον Θεέ· πανοικ-
τίρμον καὶ συμπαδέσκατε· Σὺ
ὃ γινώσκεις πῶς ἡμετέραν ἀδέ-
νεια, καὶ μάλλον ἐμῶ τῶ ἀμαρ-
τωλοῦ, καὶ ἀχρεῖς καὶ ἀναξίως τῆς
χειρῶν ἡμῶν κλήσεως· ὅτι ὅλος
εἰμι μολυσμὸς καὶ μίσμα, παρα-
βαιῶν

βαίνων καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ
 ὥραν τὰ σωτήρια καὶ θεῖα σε πα-
 ραγγέλματα · καὶ πρὸ τοῦ ἀδεκά-
 στα καὶ φοβεροῦ βήματος, τὸ συνει-
 δός με ἐλέγχει τὸν δαίμονα · ὅτι
 ἔκ' ἔστιν ἁμαρτία, ἢ ἔκ' ἐποίησα,
 ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ διακρίσει, καὶ
 περιέργῳ θεωρίᾳ, διὰ πασῶν με-
 τῶν ἀδρήσεων · καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν
 ὅλον μου τὸν βίον ἀσώτως διά-
 γων, ἀσχερῶς ἐδαπάνησα · τί γὰρ
 ἐστὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ δεινῶν, ὃ ἔκ' ἐ-
 πραξα; καταμολύνας πάντα
 τὰ μέλη μου · ὡς τῆς σῆς ὑπερλα-
 χνίας καὶ ἀγαθότητος, καὶ τῆς ἐμῆς
 ἀγνω-

ἀγνωμοσύνης καὶ ἀδελφότητος · Σὺ
 γάρ με ἐκ τῶν μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι
 πανσόφος πεποίηκας, καὶ πᾶσαν
 τὴν κτίσιν μοι ταύτην, τὴν περι-
 καλλῆ, καὶ παναρμόνιον, καὶ ὑ-
 πετάξω πανάγαθε · καὶ τῆς σῆς
 σεβασμίας εἰκότι καὶ ὁμοίῳσι τε-
 τίμηκας · ἐγὼ δὲ ἀγνώμων φα-
 νείς, ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀφρονέστατος, ὑ-
 πὲρ τὸ μέτρον τὰ φιλανθρώπια σε
 ἀπλάγχνα παρελύπησα · ἀλλ' ἐπει-
 δὴ ἀπειρόν σε τὸ ἔλεος · καὶ ἡ ἀγα-
 θότης ἀνεξιχνίαστος, καὶ ἡ πρὸς
 τὰς ἁμαρτωλὰς ἀνοχὴ καὶ μακρο-
 θυμία ἀνείκατος · ὡς περ ἰστέ-
 σου μοι

4
χου μοι μέχει σήμερον· ἔστο καὶ
ἕως τέλους μή με ἀπόσῃ, καθὲρ βδε-
λύξης με· σὺ γὰρ εἶ ὁ θείων πάντας
ἀνθρώπων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνω-
σιν ἀληθείας ἐλθεῖν· διὸ καὶ τὰς
ἔρανας, δι' ἀπαλαγχνίαν ἀνείκατον
ἐκλίνας, καὶ γυναικούς ὑπέδης νη-
δυῖ· καὶ ἐμπεγμᾶς καὶ τραυρὸν καὶ
ταφὴν κατεδέξω μακρόθυμε· ἐ-
γὼ δὲ ὑπὲρ πάντας ὀξήκαρτον,
καὶ πάντας ὑπερέβην τοῖς ἀνομή-
μασι, δι' ἐμὲ ἔν τὸ πλεόν· ὅθεν
καὶ ἐν ἐμοὶ γενέσθω σε θαυμαστὸν
τὸ ἔλεος· ὑπὲρ γὰρ ἀμαρτωλῶν ἢ
δύσδοκία τῆς οἰκονομίας σε· καὶ ἢ
ἀρρη-

5
ἀρρητος συγκατάβασις γεγυνη·
σὺ γινώσκεις τὰ κρύφια τῆς καρ-
δίας μου, καὶ τοίνυν γήσης καὶ
προσωπὸν με τὰς ἀμαρτίας μου·
αἷ ἔπραξα ἐν λόγῳ, διανοίᾳ καὶ ἐν-
θυμήσεσιν· ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ,
ἐκποσίως καὶ ἀκροσίως· ἐκ σωμαρπα-
γῆς, ἢ μελέτης, καὶ ἐν πᾶσι κινή-
σει καὶ δικθεσί ψυχῆς τε καὶ σώμα-
τος· οἶδα Κύριε ὅτι ἔκ ἐστίν ἄλλος
ὡς ἐγὼ ἐν ἀμαρτίας καὶ ἀσωτίας
ἐγκοιλινδύμενος· ἔκ ἐστίν ἕτε-
ρον τινὰ δῦρεῖν καὶ τὰ ἐμὰ ἔργα
πολιτοδύσμενον, ἀφ' ἧ δὲ τὸ πᾶν
ἐκ τῶ μὴ ὄντος σιωέησας· ἐγὼ
γὰρ

⁶
ὅ γέγονα ταῖς κακίαις καὶ πονη-
εῖαις τῷ ἀρχεκάκῳ σατανᾷ παρό-
μοιος· καὶ διαμάζω πῶς ἡ γῆ με
βαρύνει καὶ ἔ καταπίνει με τοσαύ-
ταις παρανομοῦντα καὶ ἀδελφῶντα
τὰ ἁγία σου προτάγματα· πάν-
τας τὰς ἐξ Ἀδάμ μέχρι σήμερον
ἁμαρτήσαντας, ὑπερέβην ὁ ἄφρον
ταῖς ἀσχεργίαις καὶ ἀνομίαις·
ἀδελφοκτόνος ἐγενόμην ὑπὲρ τὸν
Καῖν, τὴν ψυχὴν θανατώσας μου·
ὑπερήλασα τὸν Δάμεχ, τὸν νοῦν
ἐμαυτῶ ἀποκτείνας, καὶ τὰς ἀσ-
θήσεις ἀχρειώσας, ὅσα τῶν ἀσχερῶν
ἠδονῶν καὶ φαύλων ὀρέξεων· ὑπὲρ
τούς

⁷
τούς ἐν τῷ κατακλυσμῷ παρλιώμε-
σα· ἔδην πρὸς τὴν ὑπερβολὴν τῶν
κακῶν καὶ οἱ Σοδομίται ἐργάσαν-
το· Αἰγύπτιος ἐγενόμην καὶ σκλη-
ροκαρδὸς Φαραὼ πρὸς τὰς λόγους σου·
ὑπὲρ τὰς γογγίσαντας ἐν ἐρήμῳ, καὶ
παραβεβηκότας τὸν νόμον σου, καὶ
ὑπὲρ τὰς Νινυθίτας ἐνομήσα· τί
πρὸς τὰς ἐμαυτῶ ἐκδιαθέσεως πράξεις,
αἱ ἀνομίαι τῶ Μανασῆ; καὶ ἡ ἁ-
μαρτία τῶ προφητᾶνᾶκτος, καὶ
τῶ ἡδὲ αὐτῶ Σολομώντος, καὶ ἐτε-
ρων πολλῶν τῶν πρὸ νόμου; ὧν περ
πάντων χεῖρον ἐνομήσα· ὑπὲρ τὸν
λησιῶν καὶ τελώνων ἐξήμαρτον, ὑπὲρ
τὸν

8
τόν ἄσωτον ἀνώτερος ἐβίωσα . ὑπὲρ τῆς
πόρην τὸ σῶμα καὶ ψυχῆ κατεμό-
λωσα . ὑπὲρ τὸν Πέτρον σε ἠρησά-
μην ἀμεταμέλητα , καὶ ἀπλῶς ἐ-
πεῖν , ὑπὲρ πάντας τὰς ἀσεβεῖς δυσ-
σεβῶς παρηνόμησα . καὶ τοῖς ἀρχη-
γοῖς τῆς κακίας ὁμοιωθῆναι , τοῖς
ἀσχροῖς καὶ πονηροῖς δέμοσι , πᾶσι
τοῖς αὐτῶν κατακολαθῶν δελήμασι .
Σὺ δὲ ὀψλαγχνε θαυμάζωσον καὶ
ἐπ' ἐμοὶ τὰ ἐλέησα , καιροῖς φανῆσαι
σε τὸ τῆς χρηστότητος πέλαγος . πῶν-
σον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν ἀ-
νεξικακία , καὶ ἀγαθότητος ἄβυ-
σον . ἤμαρτον ὡς ἰδοῖς , καὶ ὑπὲρ πάν-
τας

9
τας τὰς ἀσεβεῖς καὶ παρηνόμους ἰνό-
μησα . μετανοῆσαι ἐφίεμαι , καὶ
μὴ ἄραν φυλάξαι τὰς ἐμὰς σωθῆ-
και ἰδοῦμαι . ἤμαρτον ὑπὲρ τῆς
ψάμμον καὶ τὰς ῥανίδαι τῷ ὕδατος .
Σὺ δὲ ὡς μακροθύμος καὶ φιλεάνθρωπος
δείξόν σε τὰ σπλαγχνὰ καὶ ἔλεος , εἰς
τὸν πλεῖστα ὁμακαρτήσαντα . ἔκ ἐστιν
ἁμαρτία ἢ νικῶσά σε πῶν φιλεανθρω-
πίαν . ἀπεριόριστον τὸ πέλαγος τῷ ἐ-
λέει σε . ἀνείκατος καὶ ἀπερινόητος ἢ
ἀνεξικακία καὶ ἀγαθότης σε . διὰ τῶ-
το προσωπίπτω σοι , τῷ ἀγαθῷ με δε-
σπότη καὶ πανοικτίρμονι . καὶ ὁμο-
λογῶμαί σοι ὡς ποιητῆ καὶ σωτῆρι μου .
καὶ

μή με ἀπόση τὸν ὑπὲρ ἅπαντας ἁμαρ-
 τήσαντα· μή με βδελύξη τὸν ἀλαζώ-
 να καὶ ὑπερήφανον, τὸν ὑψηλόφρο-
 να καὶ ἀγνώμονα· τὸν μαλακὸν καὶ κοι-
 χόν· τὸν πόρνον καὶ βέβηλον· τὸν ἄ-
 σωτον, τὸν ἀσελγή καὶ φιλήδονον·
 τὸν γαφρίμαργον καὶ μέθυσον· τὸν
 ἀμελή καὶ ῥάθυμον· τὸν πλεονέκ-
 την καὶ ἄρπαγον· τὸν φειδωλὸν
 καὶ φιλαργυρον· τὸν γελαστήν, τὸν
 ἀισχρολόγον καὶ φλύαρον· τὸν ὑβρι-
 στήν καὶ θυμώδη καὶ ἀτακτον· τὸν
 ἀσυμπαθέα καὶ ἀνελεήμονα· τὸν
 ὑποκριτῶ καὶ καταφρονητῶ· τὸν μι-
 σάδελφον καὶ φιλόσαρκον· τὸν βλά-
 σφη-

σφημον, τὸν ῥυπαρὸν καὶ ἀκάθαρτον·
 τὸν αὐτοκατάκριτον καὶ ἀναπολόγη-
 τον· καὶ ἅπλως εἶπεν τὸν πᾶν εἶδος
 ἀσελγείας καὶ ἀνομίας διαπραξάμε-
 νον, ψυχὴν τε καὶ σῶματι· καὶ πάσης
 ὁρᾶ τῆτο φιλικῆς ἀνάξιον, καὶ
 ἄξιον τῆς ἀτελευτηότητος κολάσεως·
 δίκαιος μὲν εἶ καὶ φιλικῆς ἀνάξιος Κύριε·
 ἀλλ' ἄρα σε νικᾷ τὴν δικαιοσύνην τὸ
 ἔλεος· μή τοίνυν τῷ θυμῷ καὶ τῇ δι-
 καίᾳ σου κείσῃ παιδύσει με· εἰάν γ' ἄ-
 νομίας παρατηρήσῃ τίς ὑποθήσεται;
 ὑπὲρ ἅπαντας ἐπλημέμησα, τὰς
 τείχαι τῆς κεφαλῆς με τῷ ἀειδίμῳ
 τὰ ἐμὰ πλημμελήματα καὶ ἀμικρή-
 μετα

ματα ὑπερβαίνουσι · τὸ κατ' εἰκόνα
 ἐπίλωσα · τὸν χιτόνα τῆς ψυχῆς
 μου ἠχρείωσα · τὰ χεῖλη μου κατερ-
 ρύπωσα · καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς ἐκίβδη-
 λωσα τοῖς ἀτόποις καὶ παραλόγοις ὁρά-
 σεσι, ζητῶν τὸ ψεύδος καὶ ματαιότη-
 τα · πολλάκις μετανοῶσαι συνετά-
 ξάμεν, καὶ ὄφθην ψυδόμενος, κα-
 ταφρονῶν τῆς πλούτης τῆς περὶ ἐμέ-
 σε χρηστότητος · πολλάκις ἐν ἐκ-
 κλησίαις ἀποδέδαι τὰ φαῦλα συντά-
 σσαι, καὶ ὄξελθῶν τοῖς αὐτοῖς κα-
 κῶς ἐπιπίπτω καὶ χεῖρωσιν, ὡς κύων
 ἐπιγρέφων εἰς τὸν ἴδιον ἐμετόν, ὑ-
 πὸ τῆς κακῆς καὶ μισαρᾶς ἠττώμενος
 ἔξε-

ἔξεως · διὸ χρῆσαι Δέωποτα τῷ πε-
 λέγει τῆς ἀβύσσε, καὶ ἀνεξιχνιάστου
 φιλικανθρωπίας σε · καὶ αὐθις ἐπ' ἐμοὶ
 μακροθύμισον, καὶ μὴ πρόωρον μετὰ-
 νοίας ἀρπάσεως με · μήτε ὡς ἐκεῖνο
 τὸ ἄκαρπον δένδρον ἐκκόψης με ·
 ἀνοιξὸν μοι τὴν θύραν σε κρῖνοντι · καὶ
 τὴν χεῖράν σου καταποντιζομένον μοι
 ὄρεξον · βυθὸς γὰρ ἠδονῶν, καὶ παθῶν
 κλύδων μέγας χειμάζει με · καὶ εἰάν
 ἢ φιλικανθρωπία σε ἔπροφθάσει με,
 εἰς τὴν ἀβυσσον φεῦ, ἀπελθύσομαι ·
 ἐφίεταί γὰρ ὁ ἐχθρὸς μοι ὡς τύραν-
 νος, καὶ ὡς ἄγριος λέων ὀρύεται, καὶ
 καταπιεῖν με ἀρόην ἐφίεται · ἦδη
 ὁ χρό-

ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μου ὕβρισε, καὶ
 ἐγγύς τῆ θανάτου τὸ θέρειον· τὸ
 δρέπανον ὄξηκόνηται· ἢ ἀξίνη πρὸς
 τὴν εἶζαν μου ἐφάσσε· καὶ γὰρ πρὸς
 τὸ χεῖρον προκόπτων ὁ ἄφρον καὶ ἀου-
 νεύητος· ὁ κλέπτειν τὸν τείχον τῆς
 ἐμεῖς ψυχῆς διορῶσειν ἀπάρχεται·
 ἢ ὁδοὶ ἐτοιμῆ, ἢ προθεσμία πεπλή-
 ρωται, ἀναχειρῆς ἐπὶ τὸ χειρόγρα-
 φον· καὶ οἱ κατήγοροι ὡς δήμιοι ἀ-
 παρέτητοι· ὁ ζυγὸς ἀπώρηται, κα-
 γὰρ ὁ πανάθλιος ταλαντῶσαι, καὶ
 ὁδὲ οὕτως αἰδανόμεαι, οἴκοι τῶ τᾶ-
 λαντι· τί γένομαι ὁ κατὰκριτος, πρὸς
 τίνα καταφύγω ὁ ἀβοήθητος, εἰμὲν
 πρὸς

πρὸς σὲ ποιητῶν καὶ σωτῆρά μου· τὸν
 φιλάγαθον Βασιλέα, καὶ πανοικτιρ-
 μονα· γὰρ ἀνεξίκακε Δέσποτα·
 εἰς τὰ ἐλέη σε καταφύγω, καὶ μὴ
 παρήδης με, ἀλλὰ δώρησαι μοι με-
 τάνοικαν ἐπίπονον, καὶ θερμώτατα
 δάκρυα, ἵνα δι' αὐτῶν ἀπὸ πλῆρω
 τὸν ῥύπον τῶν ἡδονῶν, καὶ δυσωδέξα-
 τον βόρβορον, καὶ τῶν ἀκαταπαύ-
 ρων ἐκείνων δακρύων τῆς αἰωνίου
 γεσῆς ῥυθῆσομαι· μὴ ἀνέτοιμον
 ἀρπάξης με, ὅραε τὴν τῆς ἀθλίως
 σαρκός μου ἐπίθεσιν, τὴν τῶν λο-
 γισμῶν ὑπηρεσίην καὶ φλεγμῶνου-
 σκεν κάμινον· τὴν πονηρικὴν ἔξιν,
 καὶ

καὶ τὴν ῥοπήν πρὸς τὰ χείρονα, καὶ
 οὐσον με δὴ μόνον τὸ μέγα σε ἔλεος·
 ἐλέησον με δὴ τὴν ἀνείκατον σου
 χρηστότητα· ὡλαγχνίδητι τοῖς ἑ-
 μοῖς ἀμεφῆτοις πλημελήμασιν,
 ἐπιχέων μοι τὸ ἀνεξάντλητόν σε καὶ
 ἄπειρον ἔλεος· ὅτι ἐπιμελῶς ἢ δια-
 νοιά με ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐγγεῖται·
 μνήθητί με ἢ ὑπόστασι, ὅτι χῶς ἐμὶ
 καὶ ὁμοίωθην τῇ ματαιότητι, καὶ ἐν
 ἁμαρτίαις γεγέννημαι, καὶ ὀπίσω
 τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς ποροδῶθῃς,
 ὅλως ἐπίχαρμα τοῖς δαίμοσι γέγονα,
 διαπαντός τῷ βορβόρῳ τῶν σαρκικῶν
 ἡδονῶν ἐγκυλινδόμενος, ὑφ' ὧν τυ-
 φλωθεῖς

φλωθεῖς ἔρημος γεγέννημαι τῆς οἷας
 φιλανθρωπίας· ἐκ βρέφους μέχρη
 τῆς γυνὸς ἀπατόμενος, καὶ δελεαζώ-
 μενος, ἐδέετοτε τοῖς σοῖς θελήμασι
 ἐπακολοθεῖσαι ἢ θέλῃσα, προφύκεις
 ἐν ἁμαρτίαις καὶ προβαλλόμενος· τ
 γὰρ δὴ ἐνδυμήσεων ἀσχερῶν κατερ-
 ῥύπωσα· τὸ σῶμα δὴ μίξεον ῥυπα-
 ρῶν κατεπαίλωσα· τὸ πνεῦμα δὴ
 συγκαταθέσεων φάτων ἠχρεῖωσα·
 ἐγὼ μόνος τὸν θυμόν σε παρωργησα,
 καὶ τὴν ὀργλήν σε ὑξέκαυσα· τίς
 λοιπὸν μὴ κλαύσῃ με τὸν κατὰ κρι-
 τὸν; τίς μὴ θρηνήσῃ με τὸν ταλά-
 πωρον; ἀλλὰ σὺ ὡς συμπαθῆς, καὶ δὲ-
 δία-

διάλακτος, Θεός ἐλέος ἢ οἰκτιρῶν,
 ἐπικαμφθητι τῇ ταλαιπωρίᾳ καὶ ἀπο-
 ρείᾳ με, ἔμφυτον ἔχον τῆς φιλανθ-
 ρωπίας τὸ πέλαγος, καὶ τὴν τῆς μακρο-
 θυμίας ἄβυσσον, παρακαλῶντά με
 πρόσδεξι, ἐπιτρέφοντα νῦν ἀνακά-
 λουσαι· τῆς ἐμῆς ψυχῆς τὸ ἀδιόρθω-
 τον ἴασαι· καὶ εἰς κρίμασιν ἐπίστασαι
 σῶσόν με· ὅκ ἔχω δάκρυα πρὸς αὐ-
 τάρχειαν, ἵνα ἐκπλήνω τῶν ἁμαρτιῶν
 με τὸν βορβορον· μόνον τὸ ἄχραν-
 τον ἢ πολυτίμητον ἁμά σε, ὃ μόνον
 ἐμῶ, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
 ἡμαρτηκότων σοι, δύναιται ἐκπλῦ-
 ναι ἢ ὑδαλεῖψαι, τὰ ἀνομήματα ἅ-
 πάντα,

πάντα, ὡς παντὸς τῶ κόσμου τιμιώ-
 τερον, ἀσυγκρίτως ἢ χρησιμώτερον·
 ἴδὲν τὸ παράδοξον εἰ τὸν δίκαιον σῶ-
 σεις ἢ σύφωνα· ἀλλ' ἐμὲ τὸν ἄφωνα
 ἢ ἄσωτον σῶσον· εἰς ἐμὲ τὸν ἄμεφα
 πταίσαντα, θαυμάζουσον τὰ ἐλέη σε
 οἶδας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὴν ἀ-
 θύειαν, τὴν τὴν γὰρ διαπλαγχνύς ἐ-
 φώρεσαι· μὴ γινῆσθαι τὸ πλῆθος τῶν
 κακῶν με, τὴν ἄμεφον διαπλαγχνύειν
 σε· πᾶρειδέ με τὰς ἀνομίας, ἢ ὡς
 ἱαφρὸς θεράπουσον τὰ τῆς ψυχῆς με
 ἀνιάτα βρώματα· ὄραε με τὰς μώ-
 λουσαι· μᾶλλον δὲ ἢ πληγὴ με ἐστὶν
 ὀλοσώματος· ἢ ὅκ ἐστὶν ἐπιθλύσαι με
 μάλα-

μάλαγμα, ὅδε καταδέσμευς, ἢ ἔλεον.
 παρὰ σὺ μόνω τῷ ἀρίστῳ ἰαβῶ, καὶ παν-
 τοδυνάμω Θεῷ με ἀπαντα ῥάδια
 καὶ τὰ μήπω γενόμενα ἰάσασαι. σῶ-
 σόν με, καὶ αὐτίς κράζω, ἕνεκεν τῶ
 ἀπειρῶ ἔλεός σε. δι' ὃ τὸ πᾶν ἐκ τῶ
 μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες. δι'
 ὃ τὰς μυριάσους πταίσαντας καταβέ-
 βηκας. μυρίων τελαάντων χρεοφει-
 λείτης ὑπάρχω ὁ ἄπορος. ἄφες μοι τὸ
 πλεῖον, ἵνα πλεῖον φιλήσω καὶ ἀγα-
 πήσω σε. μυριάκις Σωτῆρ με ὁ ἀ-
 χρεῖος ἠνόμισα, καὶ ὁμολογῶ σοι τὸ
 ἠμαρτον. ἀλλὰ καὶ μοι ἀποδόσης καὶ
 τὰς πράξεις με. καὶ δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἀπο-
 γρέψης

γρέψης τὸ πολυπόθητόν με καὶ χα-
 ρεινὸν πρόσωπον. ἀλλ' ἀκροθόν μοι
 γενέστω τὸ μέγα σε ἔλεος. καὶ ἄλλον
 δὲ ἄεκέκροθον καὶ ἀόηλον, διὰ τῆς πρὸς
 ἐμέ συμπαθείας σε. Σὺ γὰρ εἶ θεὸς
 τῶν μετανοούντων, μακρυῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν, καθ' ὅσον
 αἱ ἀνατολαὶ τῶν θυμῶν ἀποδιήσαν-
 ται. καὶ λουκαίνων τὰς ἀμαρτίας ἡ-
 μῶν, ὡς χιόνα ἔριον. ὅσα τοίνυν ἠ-
 μαρτον, μέχρι τῶ νῦν ἐκ νεότητος,
 καὶ ἃ μέλλω πράξαι, ἕως τέλους τῆς
 παροικίας με. συγχώρησόν μοι ὡς
 πανοικτίρμων καὶ ὑπεράγαθος. καὶ
 παράσχ' μοι καιρὸν πρὸς μετάνοιαν,
 καὶ

καὶ ἀείρῃτα δάκρυα κατανύξεως·
 ἵνα δὲ αὐτῶν ἀπενδύθεν πάντα ῥύ-
 πον ἁμαρτίας ἀπονησάμενος, ἐπιτύ-
 χῳ τῆς ἑρανίης σε βασιλείας, καὶ αἰωνίᾳ
 μακαριότητος· ὁσὰ πρεσβειῶν τῆς ἀει-
 περθεύσας Μητροῦ σε, καὶ πάντων τῶν
 Ἁγίων· ὅπως σὺ αὐτοῖς, καὶ μετὰ
 τῶν αὐτῶν Ἀγγέλων, ἀεὶ ἀνυμνῶ
 καὶ δοξάζῃ σε, σὺ τῷ ἀναρχῷ σε Πα-
 τέρει, καὶ τῷ ὁμοτίμῳ σε Πνεύματι,
 τὸν ἕνα Θεόν· ᾧ πρέπει πᾶσα δο-
 ξαστικῆ, καὶ προσκυώσεως, πάντοτε,
 νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων· Ἀμεν· ~

Εὐχή

Εὐχή εἰς τῷ ὑπεραγίαν Θεο-
 τόκον·

ὑπερῶδξε καὶ ὑπέριμε ἀειπαρ-
 θενε, ὑπερδολογημένη Θεογεν-
 νήθια, δοχεῖον θεῖον καὶ ἀσπίλον,
 τῆς ἀξέκτα καὶ ἀχωρήτα Θεότη-
 τος· ὑπερδολογημένη θεοκαρί-
 τωτε· Ἐρόνε περιμόρφε, τῶν τε-
 φακόρφων, ὑπεραερέπτωσα, τῶν
 Χερυβιμ ὑπερέχωσα, καὶ τῶν Σερα-
 φιμ ὑπερφέρωσα· Πανάγνε πα-
 νάχραντε, πανακόμητε, πατῶ-
 λόγητε καὶ παντάναστα, τῆς ὁρα-
 τῆς ἀπάσης καὶ ἀορατέτα φύσεως· κα-
 θεδρα

θέρρα τῶ μόνῃ Βασιλέως κῆ θρόνος
 ἑμψυχος · κλίμαξ ἐπ' ἄρανιε, δι' ἧς
 οἱ ἐπὶ γῆς πρὸς τὰς ἄρανιες ἀναφέρο-
 μεν · ἀκατανόητον θαύμα, ἀνεμύ-
 νουτον ἄκρομα · μυστηρία θεῶν ἀπο-
 κερυμένῃ φανέρωσις · κρατικὰ
 προσασία τῶ γένει ἡμῶν κῆ ἀντίλη-
 ψης · ζωοδόχε πηγὴ κῆ ἀνεξάντη-
 τον πέλαγος, τῶν θεῶν κῆ ἀπορρή-
 των χαρισμάτων κῆ δωρεῶν · βά-
 θος τῶν ἀποκρύφων νοημάτων ἀνε-
 ξερδύνητων · ἡ κοινὴ φιλοτιμία τῆς
 φύσεως · πάντων καλῶν χορηγέ ·
 ἡ μὲν τὸν μεσίτην Χριστὸν μεσίτην,
 παντός τῶ κόσμου, κῆ φύλαξ ἁ-
 γρυπν^α

γρυπνος · Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα · ἀν-
 θρώπων διάσωμα · πύλη τῆς ἄρα-
 νιᾶς βασιλείας ἀκλειτος · τῆς ἀνεξι-
 χνιάστῃ Θεῷ φιλανθρωπία ἢ ἄβυσ-
 σος · γῆ τῆς ἐπαγγελίας ἁγία τῆς
 χάριτος · ἄρμα τὸ θεῖον κῆ πολυώνυ-
 μον · ἐλαία κατάκαρπος, ταῖς ψυ-
 χαῖς τῶν πιγῶν ἰλαρύνουσα · ἄμπε-
 λος ἀληθινή, τὸν βόθρω τῆς ζωῆς
 ἢ βλαστήουσα · ἀγραπὴ τὰς πιγῶν
 καταλείμπουσα · χειμαζομένων λι-
 μενὸν ὁ γαλήνιος · τῶν θλιβομένων
 παράκλησις · τῶν ἀδενδόντων ἰασις,
 κῆ πάντων τῶν ἀβοηθήτων βοή-
 θεια · κειβοτὲ ἁγία δι' ἧς τῶ τῆς ἁ-
 μαρτί^α

μαρτίαι κατακλυσιμῶ διεσώθημεν·
 βάτε ἀκατάφλεκτε· θυμιατήριον
 χρυσοκόλητον, ἐν ᾧ ὁ λόγος πῶ σάρ-
 κα ἀνάψας δ'ωδίας πῶ οἰκεμένην
 ἐπλήρωσε, καὶ τὸ τῆς παρακοῆς κα-
 τεκαύθη χειρόγραφον· πλάξ θεο-
 γραφε· λυχνία ἐπτάφωτε· καν-
 ναδόχε γάμνε· ἐσφαγισμένη πη-
 γή, προχέουσα καθαρῶτατα ναμα-
 τα, τὰ πῶ οἰκεμένην ἀρδύοντα·
 Ὅρος Θεῶ τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ ὁ Θεὸς
 κατοικεῖν δ'δόκησε· πόλις θεία
 περὶ ἧς δεδοξασιμῆα λελάληνται·
 τῆς λύπης ἢ λύσις, καὶ τῆς ἀρᾶς ἢ
 ἀνάρεσις· ἢ τῶν θνητῶν θεώσις·
 ἢ πῶ

ἢ πῶ ἕσσαν ὅλην φρικτῶς χωρήσασα
 τῆς Θεότητος· τιμῆς ἀπάσης ὑπέρ-
 των δώρημα, καὶ κάλλος παν-
 τὸς θαυμαστόν ἐγκαλόπισμα· τὸ
 τῶ κόσμῳ διαλακτέριον, καὶ ἡμέ-
 τερον ἰλακτήριον καὶ προσφύγιον·
 παράδεισε ἀγιώτατε· μέλλον δ'ῶσ-
 μον καὶ ἡδύτατον· ῥόδον ἡδύπνοον·
 ἀΐθος ἀμάραντον· ἐσφαγισμένον
 βιβλίον, ὃ ἕδει ἀναγνώσασα δυνά-
 ται· γόμα τῶν Ἀποστόλων ἀσίγι-
 τον, τῶν ἀδλοφόρων ἀνίκητον·
 βασιλέων γήριγμα· ἱερέων καύχι-
 μα· πτωκόντων συγχώρησις· κελ-
 τῶ δικαίῳ δυσώπιοις· τῶν πεπτω-
 κόντων

παρρησίας θείας ἐγενημένος, ὑπὸ Θεοῦ
κατακεκριμένος, ὑπὸ Ἀγγέλων θρη-
νόμενος, ὑπὸ δαιμόνων γελόμενος,
καὶ παρὰ ἀνθρώπων μισόμενος. ὑπὸ
τῷ σωηδότης ἐλεγχόμενος, καὶ ὑ-
πὸ τῶν πονηρῶν με ἐργῶν καταδ-
χιωόμενος. πρὸ τῷ θανάτῳ νεκρὸς
ὑπάρχω, καὶ πρὸ τῆς ταφῆς, τε-
θαμένος τῷ πνεύματι, πρὸ τῆς κεί-
σεως ὧν αὐτοκατάκριτος. καὶ πρὸ τῆς
ἀτελοῦς κολάσεως, αὐτοτιμώ-
ρητος τυγχάνων ὑπὸ τῆς ἀπογνώ-
σεως. διὸ εἰς πλὴν καὶ μόνην Δέ-
σποινα τῷ παντὸς καταφύγω ἀντί-
ληψιν. ὁ τῶν μερῶν ταλαύτων

ΧΡΕΟ-

χρεοφειλέτης. ὁ ἀσώτως μετ' πορ-
νῶν, πλὴν παιδικῆς διαπανήσεως ἔσται.
καὶ ὑπὲρ τὸν ληθῆν ἀνομήσας, ὑπὲρ
τὸν Μανασὴν, καὶ πάντας τὰς πρὸ νό-
μου καὶ μετ' νόμου ἄδικα κτήσαντας.
γεγονός ὑπὲρ τὸν πλῆσιον ἀσπλαγ-
χνος. ὁ λαίμαργος δόλος. ὁ τῶν πο-
νηρῶν λογισμῶν καὶ ῥυπαρῶν λόγων
θησαυροφύλαξ, καὶ πάσης ἀγαθῆς
ἐργασίας ἀλλότριος. ἐλέησον με πλὴν
ταπεινώσιν, καὶ οἰκτείρησον με, ὡς
δυσπλαγχνος Μήτηρ Θεοῦ τῷ πάντε-
λεήμωνος. μεγάλην ἔχεις πλὴν πρὸς
αὐτὸν παρρησίαν καὶ οικειότητα.
πάντα ἰσχύεις, ὡς ὑπερέχουσα τῶν

κτις-

κτισμάτων ἀπάντων ἢ ὑπερφέρου-
 σα · ἔδεν σοι ἀδιώκτον, ἀλλὰ ποιεῖς
 ὅσα βάλει, ὡς Μήτηρ τῶ πάντα ἰσ-
 χύοντος · μή παρίδης με τίνω τὰ
 δάκρυα, ἢ τὸν φαναγμὸν μὴ βδελύ-
 ξης με · μή κατασχυμῆς πῶ εἰς σέ
 προσδοκίαν με · ἀλλὰ ταῖς μηδικαῖς
 σε δείξει, πῶ τῶ ἀγαθῶ Ἰνῶ ^{· ἔβωπλαγχίαι} καὶ
 Θεῶ σε, βίασα μὲν ἄβίατον· ἀξίω-
 σόν με τὸν ἀνάξιον δόλον σε ἀπολα-
 βεῖν τὸ ἀρχαῖον με κάλλος ἢ πρῶτον
 ἀξίωμα · ἐλόιδρωθῆναι τῆς ἀμαρ-
 τίας, δόλοθῆναι τῆ δικαιοσύνη · ἢ
 τὸν μικρομὸν τῆς σαρκικῆς ἡδονῆς
 ἐκδύσασθαι, ἢ ἐνδύσασθαι τὸ ἀγίασ-
 μόν

μόν τῆς ψυχικῆς καθαρότητος ·
 νεκρωθῆναι τῷ κόσμῳ ἢ ζῆσαι τῆ ἀ-
 ρετῇ με ἐνίσχυσον · ὁδηπορῶντι μοι
 σιωδύσον · ἐν θαλάσῃ μοι πλέον-
 τι σύμπλοσον · τῆς χαλεπῆς πολε-
 μοῦντάς με δαίμονας ἐκδιώκοντα ·
 ἀγρυπνῶντάς με διαφύλαξον · θλι-
 βόμενον παραμύθησον · ἀδενῶντα
 θερμάσον · ἀδικέμενον ῥύσαι με
 συκοφαντέμενον ἀθώωσον · ἢ εἰς
 θάνατον κινδυνεύοντα, σιωτόμως
 προφθάσασα λύσωσαι · φοβερόν
 ἀοράτοις ἐχθροῖς με δεικνύουσα ·
 ἵνα γνῶσι πάντες οἱ τυραννῶντες
 με τίνοσ δόλος ὑπάρχω, εἰ ἢ ἀνά-
 ξιος·

Ξίος εἰμι· ναὶ ὑπεράγαθε Δέσποινα,
 ἐπάκυσσον τῆς οἰκφράς μου δεήσεως
 καὶ μὴ με κατασιωχῆς ἀπὸ τῆς
 προσδοκίας μου· τὸν βρασμὸν τῆς
 σαρκός μου κατὰσβεσον· κατδύ-
 νασον τὸν ἐν τῇ ψυχῇ μου ἀγριώτα-
 τον κλύδωνα· τὸν τύφον καὶ ἀλα-
 ζωνίαν τῆς καρδιάς ἐπιήσεως ἐκ τῶ
 νοός μου ἀφανήσον· τὰς νυκτερινὰς
 φαντασίας τῶν πονηρῶν πνευμάτων,
 καὶ τὰς ἡμερινὰς προσβολὰς τῶν ἀ-
 καθάρτων ἐννοιῶν ἐκ τῆς καρδίας
 μου μείωσον· παίδιδυσόν μου τὴν
 γλῶσσαν λαλεῖν τὰ συμφέροντα,
 δίδαξόν μου τὰς ὀφθαλμοὺς βλέπειν
 ταῖς

ταῖς ἀρεταῖς πλὴν δὲ θύτητα· τὰς
 πόδας μου βρέχειν ἀσκελίστως ποιη-
 σον, πλὴν μακαρίαν ὁδὸν καὶ σωτή-
 ριον· τὰς χεῖράς μου ἀγιαθλίωσαι
 παρασκώδισσον, ἵνα ἀξίως ἀρωαυ-
 τῆς πρὸς τὸν ὑψιστον· καθαρὸν μὲ
 τὸ γόμα, ἵνα ἀξίως προσδύχεται·
 ἀνοιξόν μου τὰ ὦτα ἵνα ἀκρῶς ἀ-
 δητῶς καὶ νοητῶς τὰ τῆς ἱερᾶς γρα-
 φῆς λόγια, καὶ τελεῖν αὐτὰ ὑπὸ
 σὲ κρατῶν μένος· ἀφρηδίξ θα-
 νατῶς με ἐλευθέρωσον· ναὶ γλυ-
 κυτάτη μου Δέσποινα, μὴ ἀπο-
 τύχω μου τῶν ἀιτήσεων, καὶ οὐκ
 τὰς πολλὰς ἀμαρτίας μου ἀποστρέ-
 ψης

ψης ἀπ' ἐμῶ τοῦ θεῖόν σε πρόσωπον ·
 ἀλλὰ μεσίτους δι' ἐμέ πρὸς τὸν
 υἱόν σε καὶ κύριον · πολλὰ γὰρ ἰ-
 σχύει δεήσις Μηδρὸς πρὸς δὲ μόνειαν
 Δεσπότῃ, ὑπόχρεων ἔχεις αὐτὸν
 ὡς υἱόν σε φίλτατον · οἱ τὰς οὐκ
 δεήσεσι τέρπεται, καὶ πληρεῖ χρεω-
 ρικῶς τὰς αἰτήσεις σε, τὴν σὺν
 δόξαν οἰκείαν ἠγάμενος · μόνον
 μὴ παρείδῃς με τὸν πανάθλιον ·
 ἄλλ' ἀφάνον με, τὰς θλίψεις με ἀ-
 φανίζουσα · σὺ γὰρ ἀφείλες ἀπὸ προ-
 σώπου τῆς γῆς ἅπαν δάκρυον · τὰ
 ἔρανια ἠύφρανας · τὰ ἐπίγεια ἔσω-
 σαι, ὄξειλάσω τὸν πλάσῃν · καὶ
 τὸ

τὸ πλάσμα κατήλαξαι · τὸς Ἀγ-
 γέλους ἐφαίδρινας · τοὺς ἀνθρώ-
 πους ἐθέουσαι · διὰ οὗ τὰ ἄνω τοῖς
 κάτω θαυμασίως ἐνώθησαν · καὶ
 μετεσκόδαθη αἰείως τὸ πᾶν πρὸς
 τὸ βέλτιον · καὶ ἀπλῶς διὰ οὗ
 ἁπάντων τῶν λυπηρῶν ἐλυτρώ-
 θημεν, καὶ τῶν ἀρρήτων ἀγα-
 θῶν ἠξιώθημεν ἅπαντες · λυρω-
 θέντες διὰ τῶ θανάτου, τῶ ἀθα-
 νάτου υἱῶ καὶ θεῶ σου · καὶ μέ-
 τοχοι τῆς αὐτοῦ βασιλείας γε-
 γόναμεν · καὶ ὀξόχως ἐγὼ ὁ ἀ-
 γνώμων καὶ ἐχρεῖος οἰκέτης σου ·
 οἷ τις παρὰ θεῶ, διὰ οὗ, ἐν τῷ δε
 τῷ

τῷ βίῳ πολλὰς χάριτας καὶ ἔργα·
 οἷα ἀπὸ λαοῦ· καὶ πολλὰς ἐφά-
 νην πρὸς σὲ ἀχάριτος· ἀλλὰ σύγ-
 γωδί μοι πανάγαθε· καὶ μή με βδε-
 λύξης τὸν δῆλαιον· ἔδὲ εἰς τέ-
 λος μὴ ἐγκαταλίψῃς με· ἀλλ' αἶ-
 με σκέπε καὶ φύλαττε ἐν ὄλω τῷ
 βίῳ τῆς παροικείας μου, ἄφωτον ὑ-
 πὸ ἐχθρῶν νοητῶν, καὶ αἰδητῶν, καὶ
 ἀπὸ πάσης περιγᾶσεως· καὶ μή με ἐγ-
 καταλίψῃς τὸ περὶ εἰς ἁμαρτίαν
 θανάσιμον· ἐν δὲ τῷ χειρισμῷ τῆς
 ψυχῆς ἐκ τῶ ἀθλίῳ μου σώματος πα-
 ρέσθηδί μοι, τὸν ἀφόρητον πόνον
 κερφίζουσα, τῆς ζώφεράς τῶν δαιμό-

νων

νων μορφῆς λυφραμένη με· καὶ τῷ πι-
 κροτάτῳ λογοθεσίῳ τῶν τελωνῶν τῷ
 ἀέρος ἔξαρτα· τῷ σὺ Ἰῶ καὶ Θεῷ
 με οἰκείωσον· τῆς ἐκ δεξιῶν αὐτῶ
 παραγᾶσεως, ἐν ἐκείνῳ τῷ φοβερῷ
 κριτηρίῳ καταξίωσον· καὶ τῶν αἰ-
 νίων ἀγαθῶν κληρονόμον με ποιήσον·
 πρὸς τούτοις δέ με ἀξίωσον ἐν τῷ παρόν-
 τι αἰῶνι μετασχεῖν τῶ παναγίῳ καὶ ἀ-
 χραντῷ σώματος, καὶ τιμῆς αἵματος τῶ
 Ἰῶ καὶ Θεῶ σου· ἐν δὲ τῷ μέλλοντι τῶ
 γλυκυτάτῳ καὶ ἔρανίῳ δείπνῳ τῆς φυ-
 φῆς τῶ παραδείσου· ὅπως ἀνεμῶ τῷ
 παναγίῳ Τριάδα, Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα· καὶ σὲ τῷ πολυύμνητον Δέ

παινῶν

ποινασ ἀκαταπαύτως μεγαλιώω ,
 μετ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων , εἰς τὰς ἀ-
 τελότητους αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀγα-
 λώμενος . **Ἀμεύ :** ~

Στίχοι κατασκευαστικοὶ , ἀπὸ προ-
 σώπου τῶ λέγοντος πρὸς τὴν ἑ-
 αὐτῶ ψυχὴν .

Νῆφε ψυχὴ μετ ταπεινὴ , καὶ σκοπὴ
 τὸν σὸν βίον .

Καὶ φύλαττε τῆς χάριτος , τὴν πα-
 ρακαταθήκεν .

Ἦν εἴληφας ἐκ τῶ λαβροῦ τῆς παλιγ-
 γενεσίας .

Μήπως ὁ κλεπτης ἐπιφάσ , τὸν πλῶ-
 τόν σε κενώση .

Καὶ σὺ λιμώξης ἐν καιρῷ βραπέξης ἀ-
 κηράττε .

Μέχει γὰρ τίνος ἠδοναί ; μέχει δὲ τί-
 νος πότοι ;

Καὶ

Καὶ χρήματα, καὶ κτήματα, καὶ δό-
ξα τῶν ἀνθρώπων;

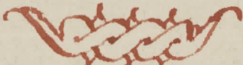
Ἀπόζηδι τῶν πονηρῶν, ἐπίγνωδι τὸ
πρέπον.

Καὶ ζήναξον καὶ πρόσδρα με τῷ συμ-
παθῇ Δεσπότη.

Καὶ γὰρ τὸ βίου σε φοχός, ὑψώσας
ὑποσάσει.

Ἦξει καιρὸς μετ' ἡμερῶν, καὶ γνώση
μου τὰς λόγους.

Ὅταν λυθήσῃ δυσυχῶς, τῶν ἐπὶ γῆς
φροντίδων: ~

ΑΩΞ. Ἀπριλ. 1β.